

Ἐκλαμπρότατε Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος κ. Δημήτριε
Ἀγγελοςόπουλε,

Σεβαστοί Ἅγιοι Πατέρες καί Ἀδελφοί,

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Ἡ σημερινή ἐπέτειος τοῦ “Ὅχι” τῆς 28ης Ὀκτωβρίου τοῦ 1940 ἀποτελεῖ ὀρόσημον οὐχί μόνον εἰς τήν ἱστορίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους ἀλλά ὅλων τῶν ἐθνῶν, τά ὁποῖα ἐνεπλάκησαν εἰς τόν Δεύτερον Παγκόσμιον Πόλεμον. Οἱ λαοί ἐθαύμασαν τόν ἡρωϊσμόν τῶν Ἑλλήνων κατὰ τῶν ἰσχυρῶν ἐξωπλισμένων στρατιωτικῶν δυνάμεων τοῦ Ναζισμοῦ καί τοῦ Φασισμοῦ.

Ἡ 28η Ὀκτωβρίου τοῦ 1940 δέν ἦτο μία ἀπλῆ πολεμική σύρραξις. Ἦτο ἕνας τιτάνιος ἀγών καί μία ὑπεράνθρωπος ἀντίστασις τῶν Ἑλλήνων κατὰ τῶν ἀδιστάκτων ἐπιβούλων τῆς ἐλευθερίας αὐτῶν. Ἦτο ἀγών αὐτοθυσίας πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς ἐθνικῆς ἐδαφικῆς ἀκεραιότητος, τῆς ἀνεξαρτησίας καί τῶν ἠθικῶν ἀξιῶν τῶν ἐχουσῶν τήν γενεσιουργόν αὐτῶν αἰτίαν εἰς τήν πίστιν εἰς Χριστόν ἐσταυρωμένον καί ἀναστάντα. “Τῷ δέ Θεῷ χάρις τῷ διδόντι ἡμῖν τό νῆκος διά τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ” , (Α΄ Κορ. 15, 57), κηρύττει ὁ Ἅγιος Παῦλος.

Πρὸς τοῦτο ἡ ἡμετέρα Μετριότης, συνοδευομένη ὑπό τῶν σεβαστῶν καί τιμίων μελῶν τῆς Γεραρᾶς Ἀγιοταφίτικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος ὡς καί εὐσεβῶν τέκνων τοῦ Χριστεπωνύμου ποιμνίου ἡμῶν, κατήλθομεν ἐν τῷ Πανιέρῳ Ναῷ τῆς Ἀναστάσεως, ἔνθα εὐχαριστήριον δοξολογίαν ἀνεπέψαμεν τῷ Ἁγίῳ Τριαδικῷ Θεῷ “τῷ ποιήσαντι θαυμάσια μεγάλα” (Ψαλμ. 135,4) τῷ ἔθνει ἡμῶν.

Προσέτι δέ ἐδεήθημεν ὑπέρ αἰωνίας μνήμης καί μακαρίας ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν ἐν τοῖς ἱεροῖς ἡμῶν ἀγῶσιν ὑπέρ πίστεως καί Πατρίδος ἀγωνισαμένων καί ἐνδόξως πεσόντων Πατέρων καί ἀδελφῶν ἡμῶν.

Ἡ ἐποποιΐα τοῦ 1940 παραμένει ἀνεξάλειπτος εἰς τήν σύγχρονον ἱστορίαν τῆς ἀνθρωπότητος, διότι κατέδειξεν ἐναργέστατα, ἀφ’ ἐνός μὲν τό ὑπερβάλλον μέγεθος τῆς δυνάμεως τῆς πίστεως εἰς τόν Θεόν τῆς Δικαιοσύνης, κατὰ τόν Ἅγιον Ἰωάννην τόν Θεολόγον λέγοντα: “ Δίκαιος εἶ, ὁ ὢν καί ὁ ἦν” (Ἀποκ. 16, 5)· ἀφ’ ἐτέρου δέ τήν ὑβριν τοῦ ἀνθρώπου τοῦ ὁμοιωθέντος τοῖς κτήνεσιν τοῖς ἀνοήτοις, κατὰ τόν Προφήτην Ἡσαΐαν ἀναφωνήσαντα: “Ἡμέρα γάρ Κυρίου Σαβαώθ ἐπί πάντα ὑβριστήν καί ἐπί πάντα ὑψηλόν καί μετέωρον”, (Ἡσ. 2,12).

Λέγομεν δέ τοῦτο, διότι ἡ ὑβρις τοῦ Ναζισμοῦ καί τοῦ Φασισμοῦ κατὰ τῶν θείων ἀκαταλύτων ἀξιῶν, ἀλλά καί κατὰ τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου, ἐπανεμφανίζεται ἀπό τὰς ἀρχάς καί τὰς ἐξουσίας τοῦ παρόντος αἰῶνος, μετασχηματιζομένου εἰς δῆθεν πρόοδον καί ἀπελευθέρωσιν: “Οὐ μέγα οὖν εἰ καί οἱ διάκονοι τοῦ πονηροῦ μετασχηματίζονται ὡς διάκονοι δικαιοσύνης”, (Β΄ Κορ. 11, 15), κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος.

Ἡ 28η Ὀκτωβρίου τοῦ 1940 εἶναι ἡ σημαντικὴ φωνή, διὰ τῆς ὁποίας διετρανώθη οὐχὶ μόνον εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἐπικράτειαν ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν ἀπανταχοῦ ἑλληνισμόν τὸ Ἑλληνοχριστιανικόν καὶ δὴ τὸ Ἑλληνορθόδοξον (Ροῦμ Ὀρθοντόξ) φρόνημα, τὸ ὁποῖον προβάλλει σήμερον ἡ ἐόρτιος αὕτη ἐθνικὴ ἐπέτειος. Τὸ φρόνημα δὲ τοῦτο ἀφορᾷ εἰς τὴν ὁμολογίαν πίστεως εἰς τὸν Θεόν τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς εἰρήνης, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν καὶ τὴν ὑπερευλογημένην Θεοτόκον καὶ Μητέρα Αὐτοῦ, τὴν ἀειπάρθενον Μαρίαν.

Ἀξιοσημεῖωτος καὶ ἡ πανθομολογουμένη συμβολὴ τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὸν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἱερόν ἀγῶνα κατὰ τῶν εἰσβολέων τοῦ βαρβαρικοῦ ἄξονος διὰ τῆς ἐνεργοῦς συμμετοχῆς τῶν ἀνωτέρων καὶ κατωτέρων κληρικῶν αὐτῆς καὶ δὴ τῶν στρατιωτικῶν ἱερέων, τῶν ὁποίων τὸ φλογερὸν καὶ πατριωτικὸν ἐν Χριστῷ κήρυγμα αὐτῶν ἐνεψύχωνεν καὶ ἐνίσχυσεν τὸ ἀγωνιστικὸν φρόνημα τῶν Ἑλλήνων πολεμιστῶν. Περιττὸν νὰ εἰπῶμεν, ὅτι μεταξὺ τῶν ἡρωϊκῶς πεσόντων ἀγωνιστῶν διακρίνονται οἱ ἀναρίθμητοι διὰ μαρτυρικοῦ θανάτου ἐκτελεσθέντες ἱερεῖς.

Τὸ σημερινόν γεγονός τῆς ἐπετείου τοῦ ὄντος ἐνδόξου ἔπους τοῦ 1940 ἐορτάζεται εἰς καιρόν, κατὰ τὸν ὁποῖον σκληρῶς δοκιμάζεται ἡ τῆς Μέσης Ἀνατολῆς περιοχὴ ἡμῶν ὑπὸ πολεμικῶν καὶ βιαίων συρράξεων. Καὶ τοῦτο εἰς βάρος "τοῦ Εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης" (Ἐφ.σ. 6,15) τοῦ Χριστοῦ τοῦ εἰρηνοποιήσαντος διὰ τοῦ αἵματος τοῦ σταυροῦ Αὐτοῦ, "δι' αὐτοῦ εἴτε τὰ ἐπὶ τῆς γῆς εἴτε τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς", (Κολ. 1,20), κατὰ τὸν σοφόν Παῦλον.

Ἡμεῖς, φύλακες καὶ διάκονοι ὄντες τῶν ἱερῶν προσκυνημάτων τῶν μαρτυριῶν "τοῦ Εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης" δεόμεθα ὅπως "Αὐτός ὁ Κύριος τῆς εἰρήνης δῶῃ ἡμῖν τὴν εἰρήνην διὰ παντός καὶ ἐν παντί τρόπῳ", (Πρβλ. Β' Θεσ. 3,16).

Αἱ δὲ ψυχαὶ τῶν μαρτύρων ἀδελφῶν καὶ Πατέρων ἡμῶν τῶν ἐν τῷ πολέμῳ τοῦ 1940 πεσόντων καὶ ἀναιρεθέντων, καλοῦν ἡμᾶς ἀφ' ἐνός μὲν εἰς ἐπαγρύπνουσιν, ἀφ' ἐτέρου δὲ εἰς διαφύλαξιν τῆς ἱερᾶς παρακαταθήκης τῆς Ἑλληνορθόδοξου ἡμῶν πίστεως καὶ ἱερᾶς παραδόσεως, "εἰδότες ὅτι εἰς τοῦτο ἐκλήθημεν, ἵνα εὐλογίαν καὶ εἰρήνην κληρονομήσωμεν" (Πρβλ. Α' Πέτρ. 3,9) κατὰ τὸν Ἀπόστολον Πέτρον.

Κατακλείοντες ἀναβοήσωμεν:

Ζήτω τὸ "Ὅχι" τῆς 28ης Ὀκτωβρίου τοῦ 1940!

Ζήτω τὸ εὐσεβὲς γένος τῶν Ρωμαίων Ὀρθοδόξων!

Ζήτω ἡ Ἑλλάς!

Ζήτω ἡ Ἀγιοταφικὴ ἡμῶν Ἀδελφότης!

